

Casusbeschrijving

Match Jeugdgezondheidszorg en Crisis Interventie Team

In Den Haag woont de familie El Altami (gefingerde naam), een - van oorsprong Egyptisch - gezin met 5 kinderen van 0, 2, 5, 8 en 9 jaar. Een jeugdarts (JGZ 4-19) maakt zich na een bezoek op het spreekuur zorgen over de toestand van één van de kinderen en schakelt een gezinscoach (JGZ) in om het gezin thuis te bezoeken. De gezinscoach treft een zorgelijke situatie aan ter plaatse en signaleert alle kinderen binnen het gezin in de Verwijsindex. De situatie loopt na korte tijd nog verder uit de hand: de vader dreigt met vertrekken en daarbij vrouw en kinderen achter te laten. Hierop ontstaat grote ruzie en bij de moeder van het gezin slaat de paniek toe.

Op dat moment schakelt de gezinscoach het Crisis Interventie Team (CIT) in, omdat er mogelijk nu ook een gevaarlijke situatie voor de kinderen ontstaat. Als het CIT een bezoek brengt aan het gezin treffen zij - bij 34 graden op een zomerdag - een huis aan waar alle ramen, deuren en gordijnen gesloten zijn en waar de baby ligt te zweten, in dikke kleren en gewikkeld in een kleed. De CIT-medewerkers grijpen alvast in en zorgen dat de baby in veiligheid wordt gebracht. Na het bezoek geeft ook het CIT een signaal af op alle kinderen in het gezin.

De gezinscoach en later ook het CIT constateren allebei dat er diverse problemen gaande zijn en zij twijfelen eraan of beide ouders wel in staat zijn om de kinderen verantwoord op te voeden. Het is bovendien slecht gesteld met de verzorging en hygiëne van ouders en kinderen; er wordt bijna niet gedoucht en de kinderen worden vaak zonder eten naar school gebracht. Een rondje bellen met andere instanties levert op dat het consultatiebureau zich eerder ook al zorgen maakte na het zien van de baby bij een controle. Jong Florence (de organisatie van consultatiebureaus in Den Haag) is nog niet aangesloten op de Verwijsindex en kon dus nog niet signaleren en matchen.

Grote cultuurverschillen maken het moeilijk om met het gezin te communiceren en afspraken te maken. Met behulp van een tolk wordt in elk geval een aantal dingen afgesproken. Er loopt nu, met behulp van Stichting MEE, een onderzoek naar de pedagogische capaciteiten van de ouders. Inmiddels is het CIT weer uit het gezin gestapt en heeft de zorgcoördinatie weer terugggegeven aan de gezinscoach. Deze merkt dat zaken beter bespreekbaar zijn en dat sommige dingen al opgepakt worden. De vader is uiteindelijk niet vertrokken, maar woont nog steeds thuis en voor de buitenwereld is alles nu 'koek en ei'. Het CIT, de JGZ en Stichting MEE onderhouden de komende tijd nauw contact over het verloop van het onderzoek en de vervolgstappen.

In dit voorbeeld wisten de jeugdgezondheidszorg (JGZ) en de Crisis Interventie Dienst (CIT) elkaar zelf te vinden, zonder tussenkomst van de Verwijsindex. Maar er waren al zorgen in een eerder stadium van het consultatiebureau en wanneer die eerder gedeeld hadden kunnen worden was het wellicht anders gelopen. Voor nu is de gezinscoach de zorgcoördinator binnen het gezin en zullen alle signalen die nog volgen op één van de kinderen blijven matchen met de gezinscoach.

Stichting MEE zal in het najaar aansluiten en met Jong Florence zijn we nog in gesprek over tijdstip van aansluiting. Vanuit de gedachte 'één kind, één gezin, één plan' blijven wij ons inzetten voor het aansluiten van nieuwe ketenpartners op de Verwijsindex. Des te meer partijen elkaar dankzij het systeem kunnen vinden, des te beter de hulpverlening kan worden afgestemd richting het gezin.